

Hodnocení bakalářské práce

Název: *Autorita v pedagogickém vztahu při výchovném ovlivňování volného času*

Autor: *Vojtěch Janda*

Autor se v předkládané bakalářské práci zabývá tématem aktuálním, ale v pedagogice volného času dosud málo zpracovaným. Ačkoli můžeme najít mezi bakalářskými a diplomovými pracemi na Katedře pedagogiky TF JU některé, které se zabývaly autoritou, je předložená bakalářská práce originální a přínosná právě tím, že se autor pokusil soustředit se na jádro problému, tj. získání a uchování autority vychovatele skrze vztah.

Vzhledem k tomu, že se jedná o velmi komplexní téma, zdá se, že si autor stanovil příliš široký okruh výzkumných otázek, které chtěl řešit v rámci této práce (srov. s. 6-7). Díky stručnosti vyjadřování a praktickému výběru autorů se mu to podařilo. Přitom však nemohl jít dostatečně do hloubky, ani myšlenkově a tím méně argumentačně.

Po stránce formální je práce na standardní úrovni. Trochu nevhodně působí příliš podrobné rozdělení na číslované podkapitoly, odstavce a pododstavce (dokonce až pátého řádu), přičemž některý pododstavec má třeba jen čtyři řádky (např. na s. 8 a 42). Autor se snaží poctivě citovat, přitom však nerespektuje pravidla pro citování děl více autorů. Často totiž v textu srovnává díla stejné autorské trojice (Hájek – Hofbauer – Pávková), přičemž považuje za autora celého textu pouze autora, který je první uvedený v záhlaví. Tím dochází k nedorozumění: není jasné, zda skutečně srovnává text, jehož autorem je Hájek s textem, jehož autorem je Pávková – anebo zda snad jde pouze o dva obdobné texty od stejného autora. Po je text rovněž na velmi dobré úrovni. Jenom místy se objevují překlepy a drobné formulační neobratnosti. Stylisticky text prozrazuje technické zaměření autora: autor cituje jednotlivá tvrzení, prezentuje i svoje názory, ale příliš si nedává práci s tím, aby jednotlivá tvrzení blíže vysvětlil nebo podrobně zhodnotil.

Z hlediska obsahu se na první pohled nedá práci nic vytknout. Autor prokázal dobrý vhled do problematiky a schopnost logicky argumentovat. Při bližším zkoumání textu (a zejména odkazů) ovšem objevíme, že autor vycházel převážně ze sekundárních materiálů (učebnice a slovníky), nikoliv z původních vědeckých pojednání, což je sice v bakalářské práci legitimní, ale může to zpochybnit validitu jednotlivých tvrzení. Tento nedostatek můžeme pozorovat např. na s. 13, kde je problematika hodnot a postojů pojednána pouze z hlediska psychologie (asi nikoliv sociální, jak uvádí autor, ale psychologie osobnosti) a nikoli s filosofickým či etickým přesahem. Dalším příkladem je krátká kapitola o animaci a participaci (s. 22), kde autor definuje animaci podle více než 15 let staré literatury, ačkoli se v rámci studia jistě setkal s novějším a celistvějším pohledem na tuto problematiku.

Přes uvedené poznámky považuji obsah práce za nadprůměrný, pokud velkoryse přehlédneme drobné faktické chyby, jako třeba přehození sloupců ve schématu na s. 17 anebo použití nepochopitelného výrazu „individuální skupina“ na s. 26.

Předloženou bakalářskou práci Vojtěcha Jandy **doporučuji k obhajobě** a navrhuji hodnotit známkou výborně nebo velmi dobře (podle toho, jakou orientaci v problematice autor projeví při obhajobě).

Praha, 11. 5. 2012

doc. Michal Kaplánek, Th. D.
oponent